

सदा वैश्याः पश्चाद् अद्भुतं च्यादशेत् । सदकाले तु संग्रामे
पीडयमाना महाविषाः । स्ववेलायां दशन्ते वै भैद्युनाक्तौ
भुजङ्गमाः । पुष्पगन्धाः स्मृता विप्राः क्षत्रियाश्चन्दना-
वहाः । वैश्याश्च घृतगन्धा वै गूढाः शूर्मस्य गन्धिनः ।
वासं तेषां प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः । नदीकूप-
तडागेषु गिरिप्रसृष्येषु च । आरामेषु पवित्रेषु शुचि-
ष्वायतनेषु च । वसन्ति ब्राह्मणाः सर्पा यामहारे
चतुष्पथे । क्षत्रियो वसते नित्यं तोरणेषु पुरेषु च ।
गोशालासूत्रशालासु पलालेषु तटेषु च । गोष्ठेषु पथि
वृक्षेषु विप्र ! वैश्या वसन्ति च । अविधिकेषु स्थानेषु
निर्भरेषु वनेषु च । शून्त्यागारे श्मशाने च शूद्रा विप्र !
वसन्ति च । श्वेताश्च कपिलाश्चैव ये सर्पास्त्वनलप्रभाः ।
सर्पस्त्रिनः सार्वभौमा ये ब्राह्मणास्ते बुधैः स्मृताः ।
रक्तवर्णसुवर्णाभाः प्रवालमणिषस्त्रिभाः । सूर्यप्रभास्तथा
विप्र ! क्षत्रियास्ते भुजङ्गमाः । नानाविचित्रराजीभि-
रतसीवर्णसन्निभाः । बाणपुष्पसुवर्णाभा वैश्यास्ते च
भुजङ्गमाः । काकोदरनिभाः केचित् ये च खड्गन-
सन्निभाः । काकवर्णा धूमवर्णास्ते शूद्राः परिकीर्त्तिताः ।
यस्य सर्पेण दृश्य दंशमङ्गलमनरम् । बालदष्टं विजा-
नीयात् कश्चिदप्यस्य वचो यथा । यस्य सर्पेण दृश्य दंशं
द्व्यङ्गलमनरम् । जीवनस्थेन दृश्य एतद्भवति लक्षणम् ।
यस्य सर्पेण दृश्य सार्द्धद्व्यङ्गलमनरम् । दृष्टदष्टं वि-
जानीयात् कस्यप्यस्य वचो यथा” भविष्यपु० । “स्थाना-
न्यादौ प्रवक्ष्यामि नद्यां दष्टो न जीवति । चितावल-
कीकशैलादौ कूपे च विवरे तरोः । दंशे रेखात्मयं यस्य
प्रच्छन्नं स न जीवति । पृष्ठाञ्च कर्कटे भेषे मूलाक्षेषा
सधादिषु । कक्षाश्रोणिगले सन्धौ शङ्खकर्णोदरादिषु ।
दण्डौ शङ्खधरो भिक्षुनेम्नादिः कालदूतकः । वक्त्रे
वाहौ च स्त्रीवायां पृष्ठे च न हि जीवति । पूर्वं
दिनपतिर्भुङ्क्ते दृष्टं यामनतो परे । शेषाः पहाः
प्रतिदिनं घटसंख्यापरिवर्त्तनैः । नागभोगक्रमो ज्ञेयो
रात्रौ बाणविवर्त्तनैः । शेषोऽर्कः फणिसंखण्डस्तजको
धोम ईरितः । कर्कोटोच्चो गुरुः पद्मो महापद्मश्च
भार्गवः । शङ्खः शनैश्चरो राहुः कुलिकश्चाहयो प्रहाः ।
रात्रौ दिवा सुरगुरोर्भोगे स्यादमरान्तकः । पद्मोः
काको दिवा राहुः कुलिकेन सह स्थितः । यामार्द्ध-
सन्धिसंस्थः स वेलां कालयतोच्चरेत् । बाण द्विपद्-
मिन्द्रिवाजियुगभूरेकभागतः । दिवा प्रह्वेदनेत्नादि-

पञ्चत्रिवसुखांशकैः । पादाङ्गुष्ठे पादपृष्ठे गुल्फे
जाहुनि बिङ्गके । नाभौ हृदि स्तनतटे कण्ठे नासा-
पुटेक्षणे । कर्णयोश्च श्रुवोः शङ्खे मस्तके प्रतिपत्
क्रमात् । तिष्ठेच्चन्द्रश्च जीवेन पुंसो दक्षिणभागके । का-
यस्य वासभागे तु स्त्रिया वायुवहक्रमात् । अमवत्त-
कतो मोहो निवर्त्तत च मर्दानात्” गारुडे १८७० ।
“स्वापादादितिमासैः स्याद् गर्भो मासचतुष्टये । अण्ड-
कानां शते द्वे च चत्वारिंशत् प्रसूयते । सर्पा यस्मिन् हतौ
तान् विना स्त्रीं, पुंनपुंसकान् । उन्मीलतेऽक्षि सप्ताहात्
हृष्टो मासाङ्गवेद्वाहः । द्वादशाहात् सुबोधः स्यादन्ताः
स्युः सूर्यदर्शनात् । द्वात्रिंशद्दिनविंशत्या चतरस्रस्रो प्रु
दंष्ट्रिकाः । कराली मकरी कालरात्री च यमदूतिका ।
एतास्ताः सविषा दंष्ट्रा वासदक्षिणपार्श्वगाः । प्रथमा-
सानुसुहृते कृत्तिं जीवेत् षष्टिसमाहयम् । नागाः
सूर्यादिवारेणाः सप्त षष्ठा दिवानिधि । तेषां षट्
प्रतिवारेषु कुलिकः सर्वसन्धिषु । शङ्खेन वा महाक्षेत्रे
सह तस्योदयोऽथ वा । इयोजैव नाडिकयोरन्तरं
कुलिकोदयः । दुष्टः सकालः सर्वत्र सर्वदंशे विनि-
दिशेत् । कृत्तिका भरणी स्मार्तिर्मूलं पूर्वत्रयाश्विनी ।
विशाखाद्वा मघाक्षेष्वा चित्रा श्रवणरोहिणी । हस्ता म-
न्दकुजौ वारौ पञ्चमी चाष्टमी तिथिः । षष्ठी रिक्ता शिवा
निन्द्या पञ्चमी च चतुर्दशी । सन्ध्याचतुष्टयं दुष्टं
दग्धयोगश्च राशयः । एकदिवहृद्वे दंशा दष्टविङ्गु-
खण्डितम् । अदंशमवगुप्तं स्याद्दंशमेवं चतुर्विधम् ।
त्रयो द्व्येकक्षता दंशा वेदना रुधिरं नृणाम् । नक्तं
द्व्येकाङ्गुक्षुर्माभा दंशाश्च यस्यचोदिताः । दाही
पिपीलिकासर्पौ कण्ठशोषरुजान्तितः । सतोदो य-
न्यतो दंशः सविषो न्यस्तनिर्विषः । देवालये शून्यस्ये
वलमीकोद्यानकोटरे । रथ्या सन्ध्या श्मशाने च शुक्लद्वी
सिन्धुसङ्गमे । द्वीपे चतुष्पथे सौधे स्येऽङ्गो पर्वता-
पतः । विषद्वारे जीर्णकूपे जीर्णवेश्मनि कुचके ।
शियुस्येष्वातकाक्षेण जम्बूद्वारकेषु च । वटे च
जीर्णप्राकारे खास्यहृत्कजजलुषि । तालौ शङ्खे गले
मूर्ध्नि चिवुके नाभिपादयोः । दंशोऽशुभः” अग्निपु० ।
सुसुते तद्दंशलक्षणमेदादिर्दिशतो यथा
“तत्र सर्वेषां सर्पाणां सामान्यत एव दृश्यलक्षणं वक्ष्यामः ।
किं कारणं विषं हि निशितनिस्त्रिंशशनिष्ठतवहृदेष्य-
कारि सुहृत्तं मध्यमेक्षितमास्तरसतिपातयति । न चाव-